

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei ; 6 luni 15 lei ; 3 luni 8 lei.
In Districte : 1 an 26 lei ; 6 luni 13 lei ; 3 luni 7 lei.
In Străinătate : 1 an 48 lei ; 6 luni 24 lei ; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, Pasajul Român, Nr. 3 bis, București ; și la corespondenții ziarului din județe.
In Hamburg : La Adolf Steiner, Gänsemarkt, 58, Biroul central de anunțuri pentru Germania.
Pentru Franța, Anglia, Austro-Ungaria și Italia : Se va adresa la AGENȚIA LIBRE, Paris, 50, rue de Notre-Dame-des-Victoires (place de la Bourse).

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pagina IV 30 bani.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Scrisorile nepracuate se refuză. — Articollii nepublicați nu se înapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă. ☿

SCIRI TELEGRAFICE

DIN ZIARELE STRAINE.

Berlin, 12 August.

Fabrica de puști din Spandau a licențiat 500 lucrători. Fabrica din Erfurt 300 lucrători și în curând va înceta lucru de noapte, de oare ce s'a terminat aproape armarea oștirii cu pușca de repetiție.

Sofia, 12 August.

Prințul de Coburg sosind în Vidin a dat următorul manifest : Ales fiind suveran de reprezentanții națiunii bulgare, consider de a mea sfântă datorie să calc pe teritoriul patriei mele cel mai nobil și să mi consacru viața fericirii, mării și progresul scumpului meu popor. Mulțumind din adâncul sufletului bravei națiuni bulgare pentru încrederea ce mi-a arătat, precum și pentru sentimentele de credință și devotament, de care e însuflețit către mine, sunt convins, că mă va sprijini în silințele mele spre a ne face țara mare și înfloritoare, a dobândi onoare și glorie deplină. Cel atotputernic să protejeze Bulgaria și să ne ajute în toate acțiunile noastre. — Ferdinand.

Berlin, 12 August.

Cercurile diplomatice de aici sunt convinse, că Rusia nu și-a exprimat ultimul cuvânt despre prințul Coburg ; Cabinetul din Petersburg nu s'a angajat de loc până acum. La Berlin și acum afacerea e liniștită apreciată și se crede, că prințul Coburg nu va fi turburat de Puteri și rămânerea lui pe tron depinde de propria abilitate.

Constantinopol, 12 August.

Exarhul bulgar a refuzat de a face să fie reprezentat printr'un delegat la intrarea solemnă a prințului Coburg în Tirnova și Sofia.

Peste tot se vor retrage și congedia șalezii și opt de batalioane turcești așezate la granița bulgaro-rumeliotă.

Belgrad, 12 August.

Beogradski Dnevnik, organ liberal al guvernului, zice că întâlnirea împăraților la Gastein n'are importanță politică, ci a fost numai o simplă curtenire din partea împăratului Franț Josef față cu bătărilor împărat german și deci nu oferă nici o garanție pentru menținerea păcii. Germania și Austro-Ungaria n'ar fi destul de puternice spre a și realiza dorințele și promisiunile. Cu desfacerea alianței celor trei împărați garanțiile de pace au devenit iluzorii, căci complicațiunile politice au devenit amenințătoare prin esirea Rusiei din alianță.

Pesta, 12 August.

Foarea oficoasă ungurească Egyetertes publica trei acte ale prințului de Coburg. Textul unei note a prințului către marile Puteri europene ar fi :

«Heterându-mă la răspunsul, ce l'am dat deputațiunii Sobraniei am onoarea a face cunoscut, că am plecat în Bulgaria spre a lua în posesiune tronul ce mi s'a oferit. Prin aceasta am satisfăcut invitațiunii ce mi s'a adresat de poporul bulgar. Am sperat că alegerea mea din partea Sobraniei va găsi aprobarea curțiilor și vream să aștept sosirea răspunsurilor marilor Puteri. Aceste răspunsuri nu sint tocmai favorabile ; dar după ce obiecțiunile nu privesc persoana mea, ci se referă mai mult la formă, întreprinz călătoria cu credința sigură, că față cu faptul îndeplinit Puterile vor trece cu vedere forma. Mă duc în Bulgaria cu ferma rezoluție de a regula condițiunile dezolate ale poporului bulgar și sper cu ajutorul celui atotputernic, că voi îndrepta această țară pe calea păcii, că voi face să participe la binecuvântările culturii și o voi ridica pe acel nivel ce i se cuvine în rindul națiunilor europene. Misiunea ce am primit este nobilă și sublimă, căci voi să mi consacru toată viața viitoare cauzel unei națiuni nobile. Cel atotputernic fmi va da sprijinul său ca să nu sovădesc pe calea ce am ales.»

Prințul a adresat Porții următoarea notă telegrafică :

«Prea respectos fac cunoscut Inaltei Porți că am acceptat tronul oferit mie de Sobrania bulgară și acum îl iau în posesiune. Sper că această rezoluție a mea va găsi aprobarea Inaltei Porți.»

«Rog pe Maj. Voastră să fie convinsă, că voi considera de cea mai înaltă misiune a mea de a face părtăș de cea mai mare dreptate pe ori-ce supus al meu, fără considerație de religie și rasă.»

SERVICIUL TELEGRAFIC AL «ROMANIEI LIBERE»

Berlin, 13 August.

Se zice că d. Șvaloff, ambasadorul Rusiei la Berlin, va lua parte la întrevăderea ce principele de Bismark va avea cu contele de Kalnoky, la Kissingen.

Petersburg, 13 August.

Jurnalul de Petersburg exprimă speranța că evenimentele vor justifica pe deplin asigurările de pace cuprinse în discursul lordului Salisbury rostit la banchetul lordului-maior din Londra.

Viena, 13 August.

Agenția Reuter anunță din Constantinopol că Poarta desaproabă procedurile Regentilor și acțiunea principelui de Coburg ; ea a rechemat pe Riza-bey și a numit în locul lui pe Artin-effendi-Dadian ca comisar superior însărcinat cu o misiune specială în Bulgaria.

Viena, 13 August.

Fremdenblatt anunță din Constantinopol că Exarhul a refuzat de a fi reprezentat printr'un delegat la intrarea solemnă a principelui de Coburg la Tirnova și la Sofia.

Berlin, 13 August.

Impăratul Wilhelm a sosit la Babelsberg. Principele de Bismark a plecat să întâmpine pe monarch, după amiază.

Belgrad, 13 August.

Comisiunea constituită pentru examinarea situațiunii financiare a Statului, a depus raportul său în mâinile d-lui Vuitch, ministru de finanțe.

Rezultă din acest raport că virimente frauduloase au fost constatate.

Avera fostului ministru de finanțe, d. Vulcassus Petrovitch, a fost sechestrată ieri.

Delapidări însemnate au fost constatate în magaziile militare de la Nisch.

Instrucțiua urmează cu activitate.

Personajii militare, sus puse, și un mare număr de amployații al intendenței sunt foarte rău compromiși.

Tirnova, 13 August.

Principele Ferdinand a sosit aici puțin după 8 ore.

Primirea a fost splendidă.

Tirnova, 14 August.

Astăzi, la orele 12, principele Ferdinand de Coburg s'a dus cu mare ceremonie în sala marei Sobranie și a depus jurământul Constituțiunii.

D. Stoiloff, președintele consiliului, a citit manifestul principelui către poporul bulgar.

Această citire a fost primită cu entuziasm.

Principele a strigat atunci : «Trăiască Bulgaria liberă !»

Toți deputații au repetat acest strigăt însoțindu-l cu urări frenetice.

Tirnova, 14 August.

Principele Ferdinand va pleca Marți la Filipopol.

Tirnova, 14 August.

Ministerul a depus demisiunea sa în mâinile principelui.

Principele a refuzat să o primească. A declarat Cabinetului că voește să intre în Sofia înconjurat de aceiași miniștrii cari l'au primit la Orșova și cu cari a pus piciorul pe pământ bulgar.

Nici o hotărâre nu se va lua în privința schimbării ministeriului decât după intrarea solemnă a principelui în capitala sa.

(Agence Libre).

A se vedea ultime știri pe pag. III-a.

București, 3 August 1887.

Cestiunea programelor politice ar fi putut oferi o materie bogată de studiu și de discuțiune pentru toți aceia cari voiesc să facă politică, în înțelesul rațional al acestui cuvânt.

Deprinderile însă, în cari se sbuciumă o mare parte din elementele ce s'au aruncat în lupta politică, sunt o piedică greă de învins de către rațiune.

Cu voe fără de voe, presa noastră a trebuit să se atingă de această cestiune. Ea se impune cu necesitate de rațiune ; ea se simte mai de fie-care om cu ceva cultură. Cu toate acestea, după a noastră părere, se evită de a se intra în inima cestiunii. Par-că formațiunile politice se sfîesc de a vorbi pe deplin și lămurit despre dânsa. De ce? Răspunsul nostru e cunoscut : materia e grea.

Cine a urmărit articolele publicate, mai ales în astă stagiune de vacanțe, cu privire la cestiunea programelor politice, s'a putut convinge că există încă multă confușiune în spirite.

Opozițiunea cere cu drept cuvânt programă colectivității. Organul acesteia răspund că cei de la putere au programă, dar nici unul nu face țării serviciul de a i prezenta această programă. Cel mult, fie-care se încumetă de a înșira câte-va fraze fără miez, pentru a încurca pe cei ce se mulțumesc cu vorbe. Unde vorbesc mai cu temei, este când dânsule cer la rëndul lor programă opozițiunii.

Așa s'a discutat mai mult cestiunea programelor. Colectiviștii nu voiesc să și a-rate programă ; nu voiesc fiindcă n'o au. Ei au însă un mare avantaj asupra opozițiunii : avantajul că sunt la putere și că, prin acest fapt, dispun de un tare aparat de luptă. Guvernamentalii pot să răspundă : «N'avem nevoie de programă, când avem bugetul.» N'ar zis oare d. Stoilojan, cu oare-care solemnitate în Cameră : Ce vă pasă dacă avem sau nu programă. Asta e treaba noastră.

Atitudinea asta este condamnată de rațiune, dar e sprijinită ce întregul aparat administrativ și financiar, care acum este în mâna colectivității.

De ce ia această atitudine și opozițiunea ? Cu ce speră dînsa să învingă în luptă ? Când un guvern poate desfășura la alegeri amăgirea, corupțiunea, și brutalitatea, — de unde ai să sugi forța de rezistență și speranța în triumf decât din măduva ideilor care însufleștește un partid bine organizat ?

Unde sunt aceste idei ? Fără îndoială că greșilele celor ce dețin puterea sunt multe și îndeajuns pentru a merita a lor înlăturare. Cări sunt însă speranțele ce voiesc a deștepta în națiune cei cari reclamă încrederea națiunii ?

Că ei n'au să facă aceleași greșeli ? — O astfel de declarațiune, or-cât de prețioasă ar fi, nu poate ținea loc de programă. Ea conține partea negativă a luptei cu care poți ajunge a face un guvern urcios, dar această parte negativă nu poate forma singură un drapel politic.

Pe un drapel politic se pun în trăsuri generală soluțiunile la problemele de căpetnie ce interesează într'un moment dat națiunea. În numele acelor soluțiuni se dă lupta politică.

Care este credința ta, care te deosebete de adversari, în conducerea politicea exterioară, în organizarea armatei, justiției, finanțelor, școalei, etc ? Cări îți sunt ideile ce te disting, ca partid politic, cu privire la îmbunătățirea

stării țeranului, la organizarea economică a țării, la administrarea generală a Statului ?

Iată un câmp foarte întins, unde inteligența politică poate găsi motive serioase de grupări distincte, de unde să extragem forțele de luptă.

De ce se evită formularea credințelor extrase din studierea acestui vast câmp ?

A trecut vremea, când era destul câte-va promisiuni vagi de fericirea țării și o gimnastică de vorbe fermecătoare, pentru a obține puterea. Lumea s'a săturat de aceste mijloace și a început să prefere o stare existentă, cu toate neajunsurile ei, unei stări necunoscute, care poate fi mai bună dar tot așa poate să fie și mai rea.

Lucru de care ne pare mai mult rău, în această stare de confușiune, este puținul preț ce se pune pe valoarea ideilor, și stăruința semi-barbară de a se da lupta împrejurul persoanelor.

Aceste apucături trebuie combătute, căci până când ele vor fi hotăritoare în viața noastră politică nu vom avea nici regim reprezentativ, nici dezvoltare normală a Statului.

Mulți din noi avem stimă pentru onorabilitatea individuală a d-lui I. Brătianu, și cu toate acestea suntem nevoiți, în politică, a l'combatte, căci el vedem conducându-se după impresiile momentului, mișcându-se fără direcțiivă rațională, s'arind de la un principiu la altul ca un acrobat în circ de pe un trapez pe alt trapez. Sentiment de considerațiune avem și pentru onorabilitatea individuală a d-lui L. Catargi, a d-lui Vernescu, a d-lui D. Brătianu, și a altora, dar această onorabilitate necesară or-cărui om, nu poate fi deajuns pentru a obliga pe țară să le încredințeze orbește conducerea destinelor sale.

Din parte-ne, într'u cât cuvântul nostru poate pătrunde în public, vom stărui, cum de atâția ani stăruiam, ca formațiunile politice să se închiege împrejurul ideilor clare și precise cari diferențiază în mod rațional partidele, și ca corpul electoral să nu dea încrederea sa decât cui se va explica îndeustul și cu cine va cădea de acord în privința programei politice și economice.

CRONICA ZILEI

M. S. Regele a primit din partea A. S. I. Principesa Isabela, moștenitoarea presumtivă a coroanei Brasiliei, o scrisoare prin care i notifică că a fost numită Regentă a imperiului pe timpul cât M. S. împăratul Brasiliei va lipsi din Statele sale.

În ziua de 30 Iulie, la orele 12 și 10 m., trenul regal ce aducea pe A. S. R. principesa Iosefina de Hohenzollern d'impreună cu MM. LL. Regele și Regina, cari merseseră cu o oră mai înainte pentru a o preîntâmpina la Predeal, intră în gara Sinaia, unde un numeros public aștepta ca să salute pe Majestățile Lor și pe Augusta Lor mamă ce era însoțită de d-ra de Lindheim, damă de onoare, și de consilierul intim doctor Koch.

La Predeal M. S. Regele presintase A. S. Regele pe principele D. Ghika, președintele Senatului, pe d. Ioan Câmpineanu, primarul Capitalei, și pe d-na Câmpineanu, pe d. Ioan Kalindero, administratorul do-

menului Coroanei, și pe alte persoane de distincțiune.

La gara Sinaia Majestățile Lor presintară pe d-nii miniștrii Sturza și Aurelian, pe E. S. d. Busch, ministrul plenipotențiar al Germaniei, și pe d-na Busch ; pe d-na principesa A. P. Ghika, pe d. Gr. Cantacuzino, efor al spitalelor civile ; pe d. G. C. Filipescu, pe d. Ed. de Herz și pe d-na de Herz, pe d-na Vlodyanu, pe căpitan Schneider, atașat militar al Legatiunii austro-ungare, și pe mai multe alte persoane aflate prezente la gară.

A. S. Regală Principesa-Mamă d'impreună cu Majestățile Lor se îndreptară apoi spre Castelul Peleş, unde Alteța Sa Regală va sta mai mult timp.

Examenle de admitere la școala de mișcare a direcțiunii căilor ferate române nu se vor ține la 1 Septembrie ci la 1 Octobrie a. c. st. n. ; cursurile regulate vor începe la 15 Octobrie a. c. st. n. ; iar cerețiile pentru înscrierile între concurenți se vor primi până la 20 Septembrie a. c. st. n.

Neaprobându-se rezultatul licitației care a avut loc în ziua de 14 (26) Iulie 1887, pentru darea în întreprindere a executării zidărilor magazinelor de grâne și întrepotiștelor de mărfuri din porturile Galați și Brăila, va fi o a doua licitație la 20 August (1 Septembrie).

Valoarea aproximativă a acestor lucrări pentru ambele porturi este de lei 2.024.000.

Urmând a se scoate din nou în vânzare, pe perioada ce începe la 1 Septembrie, exploatarea pădurilor cari, în urma ultimei licitațiuni făcute în acest an, au rămas nevândute, precum și a altora ce se pun acum întâi în vânzare, se va ține licitație în ziua de 4 Septembrie.

Pentru ocuparea în mod provisoriu a catedrelor de istorie și limba română de la școala normală primară din Galați, e publicat concurs pe ziua de 15 Ianuarie 1888. Aspiranții se vor înscrie la minister cu cel puțin 8 zile înainte de termenul fixat pentru concurs.

Pentru ocuparea în mod provisoriu a următoarelor școale din județul Romaniți, cari actualmente sunt numai suplinite, și anume : școalele de gradul I din comunele Vișoara și Bobicești ; de gradul II din comunele Ghisdașești și Morunglavu, și a școalelor comunale din comunele Cârlogari, Popnăzălești, Zvorca, Vădăstrița, Vlădila și Devesel, e publicat concurs pe ziua de 1 Noembrie.

Concursul se va ține în Caracal.

Pentru ocuparea a 6 burse la școala normală superioară din București și anume : 3 în secțiunea de litere și 3 în secțiunea de științe, e publicat concurs pe ziua de 25 Septembrie.

Concursurile se vor ține în localul universității din București, de către consiliile profesoriale ale facultăților respective, cari vor fixa și condițiunile.

Pe la sfârșitul lunii judecătoriile de ocoale, atât din Capitală cât și din județe, vor fi inspectate de președintele secțiunii vacanțelor de la tribunalul Ilfov.

În prima jumătate a lunii August secțiunea de vacanță a curții de apel din București o conduc d. Al. S. Ghica, St. Iorgulescu, și N. Budișteanu.

Se dă în întreprindere lucrările de rectificare a riuului Ialomița în sus de podul de fer de la Coșereni.

Valoarea lucrărilor de executat este de lei 44.867, bani 62.

Licitatiua se va ține la minister și la prefectura județului Buzău, în ziua de 11 August, orele 4 p. m.

D. Petre Stancovici a distribuit cultivatorilor celor mai distinși de pe moșia Tarnova 3 pluguri de fer și alte unelte agricole.

Se zice că primăria Capitalei va instala în toate școlile publice primare aparate gimnastice solide.

Citim în *Epoca*:

Pe când miniștrii fură cu milioanele, arhivarul de pe la Ministerul a găsit și el un mijloc de a face aur nu din apă ci din hârtie. Și iată cum: timbrele poștale de Moldova din anii 1856, 58 și 60 sunt foarte căutate în steintate, și se plătesc câte 50 și 100 lei bucata, dar nu se găsesc decât prin dosarele Ministerelor din România.

Prin mijlocirea unui dibaci cetățean colectiv, tutungiu A. Pancu din hanu Zlătar, care face acest comerț, el vând tot ce găsește, ast-fel, după ce el rup din dosare adresele oficiale de mare interes, le vând cinstiului Pancu, care le revinde în Viena și Paris prin dilerii agenți.

O mulțime de acte importante furate din dosare, astăzi se găsește în Viena și Paris, grație acestei ingeniozități. Dovada o poate avea oricine va vedea magazinele d-lui Pancu care are pachete întregi de hârtii oficiale.

Chiar la vitrina galantarului are expusă o adresă către departamentul Ostășesc cu timbru poștal din Vaslui.

Acest gheșef se practică cu mult succes de-a-est onorabil, de vre-o doi ani, și de va mai continua ast-fel, peste un an nu va mai rămâne în minister nici un dosar al Moldovei.

În serviciul drumurilor din județul Covurlui este vacant un loc de conductor cu retribuție de 160 lei pe lună.

Cererile se pot prezenta până în ziua de 10 August.

Se dă în întreprindere pericierea taluselor malului Dunărei din portul Turnu-Severin. Valoarea aproximativă a lucrărilor de executat este de lei 425.870, bani 54.

Adjudecarea va avea loc în ziua de 12 (24) Septembrie 1887, orele 4 p. m. la ministerul lucrărilor publice și a comitetul fondului de 1/2 la sută al porturilor din Mehedinți, (prefectură).

Licitarea se va face de minister și de comitetul porturilor din Mehedinți.

Se dă în întreprindere reconstrucția și reparația podurilor și podetelor de pe șoseaua Buhuși-Peatră-Tarcău.

Valoarea lucrărilor de executat este de lei 24.129, bani 49.

Licitarea se va ține la minister și la prefectura județului Neamț în ziua de 13 August, orele 4 după amiază.

Neaprobându-se rezultatul licitației care a avut loc în ziua de 6 (18) Iulie pentru demontarea și vinderea materialelor vechilor poduri de lemn de pe linia ferată Buzău-Mărășești, se publică o nouă licitație pentru ziua de 1 (13) Septembrie.

Concurența asupra cărui se va aproba vânzarea, va depune la casa centrală a di-

rectiei, imediat ce va primi comunicațiunea, prețului integral ce a oferit și va procedea în urmă la demontarea podurilor.

Demontarea podurilor Buzău, Rimnic, Oreava și Slănic se va începe imediat; pentru podurile Râmna, Milcov și Putna demontarea va începe după 2 luni.

DECRETE

Regulamentul pentru aplicarea legii camerelor de comerț s'a aprobat de M. S. Regele. Acest regulament e inserat în gazeta oficială de azi.

D. Alex. Ștefănescu, director al școlii tehnice din Iași, se permută, pe ziua de 1 August 1887, în aceeași calitate la școala de arte și meserii din București, în locul vacant; iar în locul d-sale, ca director la școala tehnică din Iași, se numește d. George Hazu, absolvent al școlii centrale de arte și manufacturi din Paris.

Se deschide pe seama bugetului casei de depuneri, consemnațiunii și economiei, serviciul de depuneri pe anul curent 1887-1888, un credit suplimentar de lei 714, bani 75, pentru acoperirea cheltuielilor necesitate de reparațiunea localului acelei case.

Acest credit se va acoperi din fondul de 3.500 lei, prevăzut în buget pentru deschidere de credite suplimentare și extraordinare.

REVISIUNEA CHARTEI EUROPEI

A apărut o broșură rusească, care se ocupă cu granițele naturale ale popoarelor în „imperiu”. Aceasta revizuire rusească a chartei Europei propune „pentru asigurarea păcii” următoarea modificare ce ar fi să se facă în statele europene:

Granița ruso-germană începe, după această broșură, la Stolp și merge în jos într-o linie „naturală” decisivă până la Beuthen; Danzig, Thorn, Königsberg cad la Rusia. Intre Ratișor și Plesz se abate granița rusă spre est, ia în trecere Galiția, Bucovina și Moldova și așa sosește la Marea-Neagră. Germania, care și-a pierdut astfel o mare parte din ostul său, se despăgubește prin Boemia, Austria de sus, Tirolul german și Elveția germană. Noua graniță germană-franceză lasă germaniei Strassburgul; Meșul îl cedează Franței și merge apoi într-o linie spre Marea-Nordică, la care sosește între Brugge și Ostende. După ce s'a pus astfel capăt Elveției, Belgiei și Olandei, autorul cedează Danimarei Slesvigul. Noua Austrie primește ca nouă putere slavă întreagă Peninsula-Balcenică, Serbia, Valahia, Muntenegru, Bulgaria și Constantinopolul, chiar și Triestul i-l păstrează. Italia trebuie să se mulțumească cu Tirolul italian și cu Tessinul.

CEȘTIUNEA EGIPTEANĂ

Oficiul de externe englez a depus în parlament coridența ce s'a urmat asupra misiunii lui Sir Drumond Wolf în Constantinopol în cestiunea egipteană.

Cartea albastră despre misiunea lui Wolff cuprinde timpul de la 31 Mai până la 1 August. Deja la 3 Mai Wolff depeșă lui Salisbury, că ambasadorul rus Nelidoff a spus pe față, că guvernul francez și rus vor respinge stipulațiunile care tractează despre drepturile Angliei d'a reîntra în Egipt. Ambasadorul francez Montebello scrisese Sultanului, că Franța, dacă se va ratifica convenția anglo turcească privitoare la Egipt, își va îndrepta atențiunea sa în a și protejeze propriile sale interese, în paguba Turciei; neratificându-se însă convenția, Franța va da sprijin și ajutor Sultanului față de toate eventualitățile, ce ar rezulta din respingerea convențiunei. Wolff mai făcu cunoscut lui Salisbury, că ambasadorii francezi și ruși ar fi spus Porțil, că în ratificarea convenției ar privi un tractat de alianță și prin urmare pe Turcia n'ar mai considera-o ca Stat neutral. Ambasadorii Germaniei, Austro-Ungariei și Italiei au stăruit pentru ratificare. Amenințările Franței și Rusiei, precum comunică Rustem-pașa lui Salisbury, îndreptate contra integrității imperiului turcesc, au făcut pe Poartă să nu ratifice convenția.

Ast-fel cestiunea egipteană a rămas tot neresolvată și Salisbury a declarat, că guvernul britanic va ținea ocupat Egiptul până când se va convinge, că guvernul egiptean e destul de tare, ca să înlăture pericole interne și externe.

PĂMĒNTURILE ȘCOALELOR RURALE

Cu ocaziunea improprietării insurățelor pe moșiile Statului, s'a dat pământuri în proprietatea a foarte multe școli rurale, dintre care unele erau deja înființate și funcționa, iar altele urmau să se înființeze și timpul. După coprinul actelor de improprietărire și a dispozițiilor regulamentare ale desființării administrațiunii din domeniul Statului, pământurile din vatra satului sunt destinate pentru localul, curtea și grădina școlii, iar pământurile din țarină trebuiau să fie date în folosință imediată a învățătorului, care va fi la școală, dacă școala există, iar în cas contrariu, până la deschiderea școlii, aceste pământuri trebuiau să fie date în arendă de către comuna și produsul lor să se capitalizeze, spre a forma un fond de ajutorare la deschiderea mai curând a școlii.

Aceste dispozițiuni ale improprietării nu în tot locul s'au respectat cu sinceritate, din care cauză ministerul primește necontenit plângeri și informațiuni, pe deoarte că unele autorități comunale sub diferite pretexte nu pun la dispozițiunea învățătorilor pământurile din țarină ale școlii, și că altele se folosesc de împrejurarea că școlile nu există, de a face atât din pământurile din țarină ale școlii, cât și din cele din vatra satului, un obiect de speculațiune pentru persoane influente din comună, și chiar pentru unii din membrii personalului comunal, arendând aceste pământuri cu sau fără simulacru de formalități de licitațiune, cu prețuri ridicole (chiar și cu câte 3-4 lei pogonul), și constituind produsul un venit pentru întemplinarea cheltuielilor curente ale comunei, așa că deși de la improprietărire amintită sunt deja trecuți mai bine de 7 ani, toată din arendarea pământurilor școlilor prevăzute a

se înființa prin actele de improprietărire nu se găsește format încă nici un fond școlastic.

Ma! mult încă, ministerul este informat, că în unele localități autoritățile comunale și-au permis a nesocoti actele și planurile de parcelare ale improprietării și a strămutat în altă parte terenurile date în proprietatea școlilor.

Pentru a îndrepta relele ce decurg din asemenea stare de lucruri, d. ministru al instrucției a dat d-lor prefecti de județe următoarele instrucțiuni:

1. De a face să se restabilească terenurile școlilor în hotarele ce le sunt adresate prin actele și planurile de improprietărire, care câte un exemplar se află deșus în arhivele comunelor.

2. De a se da în imediată folosință a învățătorului comunei pământurile din țarină școlii, de îndată ce școala respectivă este în ființă, chiar și atunci când ea n'ar fi funcționând cu completul claselor cerut de programa școlilor rurale.

3. Pentru pământurile școlilor, care încă nu sunt înființate, veți lua măsuri pentru arendarea lor de către comună cu îndeplinirea tuturor formelor cerute de legile speciale. Pentru a se îndepărta cât mai mult de la aceste arendări abuzurile de până acum, veți rog, d-le prefect, ca, în înțelegere cu comitetul permanent al consiliului județean, să luați măsuri ca arendarea să se facă tot-d'una cu oferte închise și cu licitațiuni, care să se țină atât la comună cât și la prefectura județului.

4. Osebit vă recomand, că în condițiuni să se prevadă, că atât garanțiile provisorii cât și cele definitive, cum și căștiurile trimestriale sau semestriale pentru acele pământuri trebuie să se depună de arendași direct la casieria județului pentru a fi consemnate, arendașul neavind a depune la primărie ca dovadă de împlinire condițiunei, decât chitanța casieriei de facerea vârsământului.

5. Arendașul în declarațiunea de vârsare să specifice anume că vârsământul îl face pentru garanția sa și căștiul cutare pentru arenda pământului din țarină și din vatra satului a școlii ce urmează să se înființeze în solul.... din comună.

6. În caz de nedepunere la primărie de către arendaș termenul fixat prin contract a recipsei casieriei, dovădoitoare de întregirea garanției sau de plata căștiului pe termenul respectiv, primăria, în termen de 24 de ore, să fie ținută a avisa pe casierie, pentru ca aceasta să avizeze pe primărie pentru scoaterea din nou în licitațiune a pământului, și în același timp să consemneze ca fond al școlii garanția provisorie, sau să pună în urmărire pe arendașul în întârziere prin agenții săi și cu regulile stabilite pentru bunurile Statului.

7. În cazul când arenda pământului școlii se va face pe o perioadă mai îndelungată de ani, d. e. pe 3-5 ani, atunci prin o condițiune specială a contractului trebuie să se prevadă anume că primăria poate retrage or când din arenda pământului din vatra satului, fără altă condițiune decât scăderea proporțională a arendașului din prețului anual al arende, aceasta pentru a pune pe comună în pozițiune de a putea regula construirea localului de școală și a îngrași curtea și grădina ei, chiar și dinainte de expirarea termenului de arenda.

8. Însă, în tot cazul, atât în condițiunile de arendare pe timp mai îndelungat, cât și în condițiunile de arendare pe un singur an, arendașul nu trebuie să se permită de a face alt us de pământul din vatra satului a școlii decât acela de imas în deavalmășia cu locuitorii satului.

9. Produsele din arenda pământurilor școlastice în bugetul comunei vor figura la veniturile, ca produs al fondului școlii ce urmează a se înființa, iar la cheltuieli ca datorie a comunei către acel fond.

10. Un compt special, care să facă parte întregitoare din scriptele contabilității comunale, se va ține la comună, și în el se va trece toate creșterile succesive ale acestui produs, atât din arenzile succesive, cât și din procentele, pe care le administrează casa de consemnațiune.

11. În consecință, asupra proviziunei bugetare, care acuză datoriea comunei către fondul școlastic, nu se va permite nici o cheltuială și nici un viriment și chiar retragerea de la casa de consemnațiune, în totul sau în parte a acestor produse și a beneficiilor aglomerate, nu se va permite decât numai pentru construcțiunea localului de școală și încă și atunci numai cu autorizațiunea ministerului instrucției publice.

Pentru înlăsurarea dd-lor prefecti în aplicarea acestor dispozițiuni, s'au făcut cuvenitele demersuri atât la ministerul de finanțe, pentru a da cuvenitele ordine d-lor casieri generali, cât și la Casa de Consemnațiune, spre a avea pe de o parte în vedere de a nu elibera primăriilor veniturile consemnate de ele din arenda pământurilor școlastice, decât când cererile primăriilor vor fi autorizate de ministerul instrucției publice, cum și pentru aplicarea acestor deosebite reguli speciale ale Casei de Economie.

ECOURI STREINE

Contra porțiunilor mici. — În Paris s'a format o societate sub președinția prefectului, cu scopul de a sili pe posesorii otelurilor și al restaurantelor să servească bucatele în porțiuni cântărite. În prospectul societății se zice: «Listele de bucate arată prețuri destul de mari, de aceea nu este permis a lăsa fixarea porțiunilor în bunăvoința bucătarelor. Cine își cumpără o pâine de 2 bani, poate alerga la judecătoria, dacă pâinea este mai ușoară de cât trebuie. Un bușteak de 2 franci poate însă avea marimea unui franc și mușterul nu are dreptul să reclame. Domniilor restauratori, voi vindeți carnea pregătită de trei ori mai scump, decât o cumpărați. Mulțumiți-vă cu atâta și nu lăsați pe mușterii voștri să se ducă cu stomacurile goale de la masă!» Se zice, că 12.000 persoane s'au făcut membri în această societate.

Bucătarul prințului Ferdinand de Coburg este de naștere din Budapesta, se numește Eugen Mutzbauer și s'a dus la Sofia cu trenul fulger. D. Mutzbauer a fost în serviciu la Curtea din București. El are acum o leață de 300 franci în aur pe lună.

În București la hotelul Capșa este un bucatar plătit cu 500 lei în aur și drumul ducere și întoarcere la Paris i-a fost plătit de proprietarul hotelului.

Depretis. — Reposatul ministru președinte italian, Agostino Depretis, a murit sârac. Se vede că n'a fost colectivist. Din politică n'a făcut avere, ci din contră a pierdut și moșiile ce le posedase. Familia i era să rămâne în mizerie, dar marinimosul rege Umberto a ordonat ca din caseta sa privată să se plătească vâduvelui lui Depretis o considerabilă sumă anuală.

Hadji-Loia. — Din Seraiiewo se scrie că Hadji-Loia, cunoscut în urma participării sale la războala din Bosnia contra Austriei, care apoi l'a condamnat la mai mulți ani închisoare de cetate, a murit la Meka într-una din zilele trecute. El plecase la Constantinopol, dar bolnăvindu-se la Djeddah, a trebuit să fie adus îndărăt la Meka, unde a și murit după câte-va zile.

FOIȚA ROMÂNIEI LIBERE

— 3 August 1887 — 54

EDGARD MONTEIL

STUDII OMENESCI

BABYLONIA

(Urmare).

— Spune-mi-le și mie.
— El pretinde că tu ești o femeie care suferi pasiunile, că natura ta te face nervoasă și greu de invins, și că nu știi nimic din relațiile cu bărbații. Într-o zi, dar numai atunci, i s'a părut că a luat drumul cel mai bun ca să realizeze beneficii considerabile și oneste: avea zi a fost când el lăsat să se joace cărți la tine acasă; dar acensta a fost o sărbătoare trecătoare. «Dacă prințesa Tatiana Karpofna, mi-a zis el, ar voi să mă dea drept incasator seara și ar deschide necontent saloanele sale, i-aș câștiga în fie-care noapte mii de franci cu jocul cărților. Oamenii din toate condițiunile s'ar grămădi la densa îndată ce ar și că se joacă, și fiind-că are protecțiunea ministrului de război și a prefectului poliției ar înfrunta totul, chiar șgomotul ce s'ar face din păuză vr'unul om care,

din întâmplare, și-ar sbura creierii în grădina sa.

— Să-mi organizez casa pentru joc, zise Tatiana, nu este greu și n'am nevoie de intervenirea d-lui Protopopescu pentru aceasta.

— Vezi că el pretinde că în acest soi de afaceri nu câștigă decât instalând și o ruletă; cumpără o ruletă, ia un crupier, de exemplu pe Protopopescu și împărții amândoi câștigul.

— Unde a învățat meșteșugul de crupier, acest Român?

— La Bade, pe cât spune.

— E adevărat ce pretinde el, zise Tatiana încet, ca și cum vorbea cu ea însăși. Mănânc banii ce am. Veniturile nu precumpănesc cheltuielile; poate că cel mai bun mijloc d'a câștiga bani este acela ce mi se oferă. Dacă ne-am gândi bine, cea mai mare parte din femeile care n'au avere sigură și destul de mare, trăiesc de azi până mâine după întâmplările ce se prezintă, și sfârșesc miserabil într'un otel, sau într-o familie, unde sunt primite în pensiune pe o sută de lei pe lună. Este adevărat că am o avere personală care mă apără de asemenea nenorocire, dar cu condițiune să nu mă stric nimic din ea, și nu pot să-mi împlinesc cheltuielile fără să nu mănânc ce am. Trebuie să încerc mijlocul lui Protopopescu. Mi place jocul poii dar să-i spun să vie aci la mine.

— Cu hainele lui cele strănute? În urmă nu va mai putea veni în frumosul tău otel. Da'i să-i ia haine.

— O să fugă cu banii și nu-l voi mai vedea nici odată.

— Vino dar de'i vezi la mine acasă.

— Ia otelul Corneille?

— Nu; veți avea prin urmare ocaziunea d'a vizita mica mea instalațiune ce am acum.

— Deci și tu câștigă parale?

— Nu, dar mă înerez în tine.

— Nu fi sfios.

— Un bilet de o mie de franci mi-ar trebui.

— E prea mult.

— Gândește-te, Tatiano, că sunt om cu casă. Am închiriat două odăi, în strada Victor-Cousin Nr. 4; voi putea da acolo lecții pregătitoare pentru examenul de drept, și voi face parale.

— Dar comisarul de poliție?

— Intre noi fie vorba, mă stimează, căci fără mine n'ar putea descoperi nici sfertul hoților ce este însărcinat a urmări; încep să am un miros surprinzător în asemenea afaceri; îndată ce ne ducem la un domiciliu ca să operăm vr'o perchișițiune, simț locurile unde este vr'o hârtie sau vr'un obiect ascuns.

— Iată, urmă Stanislav Skarga, acum trei zile am fost să facem perchișițiune unul bêtren republica care e în corespondență cu Ledru-Ballin. Nici n'apucasem să fiu în cabinetul lui de lucru și am strigat: «aici!». Am deschis un dulap în care mai întâiu am văzut numai hârtii de familie; dar oare nu mirosisem eu că acel om ascundea câte o scrisoare a lui Ledru-Rollin în scrisurile mamei sau mătușei lui? Le-am scos repede de pe unde erau; sunt unele compromițătoare, și l'am arestat a seară. E un loc bun de ocupat în poliție;

tu cunoști pe prefectul poliției; de ce nu mi dai mână de ajutor?

— În ce mod?

— Să intru în administrație, să iau ierarhia.

— Nu trebuie să fiu Francez?

— Nu e nevoie; în poliție nu trebuie decât atâtea forme: ș'apoi știu bine că mă voi naturaliza îndată ce nu mă voi ține de serviciul militar.

— Voiți vedea. Dar Protopopescu?

— Vino la mine mâine; voiți face așa ca să-l întâlnești.

— Măine, la 2 ore; acum pleacă.

— Mă duc. Ai face bine să-mi dai biletul de o mie de lei pe care deja l'am cheltuit.

— Mă duc să-l caut, răspuse Tatiana; dar nu mi mai cere din nou peste ce-ți dau ca să poți trăi; am prea mulți câini de nutrit la mine acasă.

— Oh! n'am să-ți mai cer, Tatiano; trebuie însă să înțelegi că e nevoie să am casa mobilată ca să pot face repetițiile de drept.

— Veți câștiga parale cu aceste repetițiuni?

— Atâtea câte nu voi fi nevoit să-ți cer.

— Și unde ești cu dreptul?

— Am să iau încurând licența.

— Atât mai bine.

— Și fiind-că mi-am făcut aceste studii în Franța, și pentru că, grație acestor studii, am putut urma cursurile școlii de drept, sper că-mi va fi ușor să mă înscriu în barou fără ca nimeni să întrebe dacă sunt sau nu Francez. Ast-fel nu voi fi supărat nici cu serviciul militar...

— Mă duc să-ți aduc paralele, Stanislav. Când reapăr Stanislav i zise:

— Dar mica Zeozia ce face? n'o mai vâz acum, eu care i eram tată când era la doică.

— E cu mine, răspuse Tatiana și o sărut în toate diminețile; crezi că va fi frumoasă Zeozia mea?

— Ca și mamă-sa.

— Va fi poate ca mine la carne, dar mă tem să nu aibă părul roșu închis.

— Fericit acela care o va cunoaște la 14 ani, răspuse Stanislav. Pe mâine, Tatiano.

— Pe mâine.

Îera de grab să scape de Stanislav, nevoind să se întâlnească cu Mariano La Puerta care veni s'o ia.

— Te duc la café Anglais, i zise acesta.

— Vom fi singuri?

— Oh! nu; am invitat pe d. Melchior dela Opera, care o s'aducă și pe dântu-toarea Brigadeli.

— O să mă compromit cu actorii.

— Nu prințesă, căci vei găsi pe prințesa Greig cu d-nu MacClife.

— M'am hotărât, dacă-i așa.

Tatiana se gândi că a sosit ocaziunea poate d'a pune mâna pe acest domn MacClife a cărui prezență lângă o femeie atât de în vârstă n'o înțelegea.

Când se urcă în cupeul său ca să se ducă la café Anglais întrebă pe Mariano asupra unirii d-lui MacClife cu prințesa Greig.

(Va urma).

SOCIETATEA DE CONSTRUCTII

Astăzi nu mai e un secret pentru nimeni, că societatea de construcții a ajuns într'un hal ne mai pominit și că a ajuns mai mult o companie de distrucție, decât de construcție. Nu toți însă pot cunoaște cauzele multiple ale acestei situații, nici amănunțit toate relele de care a suferit și suferă această societate. Dar și aci cauzele principale sunt ca pretutindeni la noi: lipsa de control serios și onest, neglijența, nepăsarea, ignoranța sau incapacitatea, rea credința, etc.

Unii, care nu înțeleg nici nu muncesc, au toate avantajele și se bucură de toate beneficiile; alții, care muncesc cinstit, sunt persecutați și șicanați.

Societatea nu achită la timp pe sub-antreprenorii, care la rindul lor neputând plăti pe lucrători, aceștia îi amenință cu bătaia. Conflictul se tin lanț și pot lesne duce la vre-o catastrofă sângeroasă.

Ziarul *Națiunea* spune că unii sub-antreprenorii au amenințat cu încetarea lucrărilor ce le sunt încredințate. Tot odată se atribuie societății de construcție intențiunea de a înceta în totul cu lucrările de captarea apei în oraș, în cazul când consiliul comunal îi va face dificultăți în acordarea unui nou termen pentru terminarea lucrărilor.

Cum stau lucrurile și ce este neapărat de făcut, poate și mai bine consiliul comunal, numai să voiască. Dar pe cât știu eu, sub-antreprenorii n'au să amenințe pe societate cu încetarea lucrărilor, căci tocmai societatea său inginerii (?) ei au luat pe nedrept lucrările și chiar instrumentele unor sub-antreprenorii. Acestora nu le rămâne de cât să intenteze procese, de care însă se ferească oamenii fără mijloace pe când antreprenorii mari, care au frustrat societatea cu sume de mii de franci, se plimbă pe la băi.

Cât despre pretinsa amenințare a societății cu încetarea lucrărilor, aceasta iarăși n'o înțeleg, căci tocmai consiliul comunal are dreptul și ar trebui acum negreșit să continue dinsul în regie lucrările în contul societății, căci altfel lucrările se vor încetă tot mai rău și apă bună cine știe când vom gusta în capitală!

Un lucrător.

VARIETATE LITERARA

Câte-va priviri retrospective asupra malițioșității și bunătății femeii.

La femme enfin est la reine du monde mais l'esclave d'un désir. (Balzac).

Răsfoind cine-va diferitele tratate, ce au fost scrise asupra femeii, din or-ce loc și timp, va vedea numai dintr-o singură ochire că diferitele aprecieri ale diversilor autori, de la creațiunea lumii și până astăzi, au fost cu totul eronate, ca să nu zicem malițioase ori părtinitoare; căci totalitatea acelor autori o putem împărți, după părerea noastră, în *pesimiști* și *optimiști*.

Cel d'întîi consideră pe femeie ca *isvorul tuturor rețorilor din lume*, recunoscând în cele din urmă că este un *rețor necesar*, de care noi bărbații nu ne putem lipsi, dar diferitele comparații și epitețe, ce acei autori aruncă asupra femeii cu acea îndrăzneală sfruntată, caracteristică spiritelor malițioase, te fac a despera de scopul pentru care tu ești creat, și a-ți pierde or-ce iluziune asupra acestei delicate creaturi.

Cel d'al doilea, din contră, punând în relief numai părțile bune ale femeii, și înlăturând tot ce ar putea înjosi sexul frumos în ochii adoratorilor, te fac a crede că femeia este un *inger de candoare*, de *bunătate*, în sfârșit de *fericire* și că noi bărbații suntem *vinovați* în ceea ce privește metamorfozarea lentă ori promptă a femeii într-o creatură nedemnă a mai trăi în unire cu noi.

În desvoltările ce ne propunem a face în acest mic studiu, vom vedea într-o cât aceste aserțiuni sunt adevărate ori nu.

Dar deocamdată credem de-a noastră datorie a spune cititorilor că gruparea autorilor în *pesimiști* și *optimiști*, după părerea noastră, o facem numai din punctul de vedere al dispozițiilor lor sufletești față cu sexul frumos.

Printre cestiunile care au agitat societatea modernă a fost fără îndoială și cestiunea femeii: adică a se ști dacă ea trebuie să se bucure de drepturile politice sau nu. Dar această cestiune nefiind de resortul subiectului nostru, nu ne vom ocupa decât de partea sentimentală a femeii, după care autorii (clasificați mai sus) vechi și noi au putut s'o aprecieze în bine sau rău.

Negreșit că sarcina ce ne-am impus este *prea grea*, și cestiunea pe care o tratăm *prea delicată*, ca să nu covârșescă puterile noastre. Dar, nu e mai puțin adevărat că *or-cât de mică săi minimă ar fi dosa noastră intelectuală*, totuși ne va fi permis, credem, a supune aprecierii cititorului opiniunile noastre bune sau rele, eronate ori juste, în privința sexului frumos.

Cu cât străbătem în întunecimea timpurilor sau veacurilor, cu atât vedem că diferenții autori, care s'au ocupat cu cestiunea femeii, au fost foarte nedrepti în aprecierile lor, și aceasta, după noi, credem că provine din cauza atașamentului or deconșiderării ce ei au avut către femeie, ori mai bine din cauza societății, mediului social, sau a celei atmosferice ambiante în mijlocul căreia viețuiau ei, precum și din cauza curentului de idei ce predomina atunci societatea. Căci de-altmintearea cum ne-am putea noi explica acele idei eronate ale unora, sau acele părtiniri ale altora, dacă nu studiând însuși mediul social în care ei trăiau, curentul ce atunci predomina fie în idei, fie în principii etc.

Femeia fiind isvorul unei jumătăți a plăcerilor noastre, precum și a neacuzărilor ce întempiăm în relațiile noastre cotidiene, nu este destinată numai ca să propage și să nutrească specia noastră, ci este mai cu seamă sorțită a ne face sociabili, a ne îndulci moravurile, a ne mângâia când suntem tristeați, într'un cuvânt a ne usura greul trăii. Și s'a observat că din diferitele cauze ce influențează asupra pasiunilor noastre, sentimentelor, și conduitei noastre, nu este mai nici una ale cărei efecte să fie atât de *putemic* simțite, ca acele ale societății femeilor. Dacă omul va fi redus să n'aită altă societate de cât cea a femeilor, ar contracta inevitabil toate inclinațiunile lor; și dacă ne-am închipui că el este exclus cu totul din cercul societății lor, atunci lesne s'ar putea recunoaște prin duritatea caracterului său. Dar omul trebuie să treacă alternativ prin aceste două societăți (a femeii și a sexului său): în cea de întâiu el capătă *blândețea și urbanitatea*, în cea de a doua *curajul și fermitatea*, carei convin atât de bine sexului bărbătesc. Și aceasta este atât de adevărat, iubiți cititori, în cât ne permitem a ilustra aserțiunile noastre prin un exemplu practic de toate zilele: Fie-care din noi a putut să vadă diferența ce există între doi copii, din care unul ar fi fost crescut de o tânără fată (guvernanta) cu un caracter viu, și mai cu seamă dotată de la natură c'o dicțiune infatigabilă; iar altul să fi fost crescut de un pendat taciturn, care să nu fi zîmbit măcar o singură dată înaintea copilului. Numai de cât vom observa o deosebire frapantă între acești doi copii: cel crescut de tânăra fată radiază de spirit și de genietate, graiul său este plin de vorbe de spirit, vorbește de tot ce se referă la vrăsta sa, și arată o facilitate ne mai pominită de a vorbi și a învăța; cel-alt din contră este ca și stupid, el se confundă înaintea unui auditor ori cât de mic fie el, sau chiar numai înaintea unei singure persoane străine, el nu mai știe a zice o vorbă măcar, tip fidel al educatorului său! Așa dar, iubiți cititori, după cum puteți vedea împreună cu noi, dacă natura a destinat pe femeie a nutri proprii săi copii, a-i crește, a le forma spiritul, apoi a *fortiori* a trebuit să-i dea și această volubilitate a limbajului atât de trebuincioasă imbecilității noastre puerile, a plimba imaginațiunea noastră născând de la un obiect la altul, a ne facilita exercițiul facultăților noastre de gând și a ne familiariza de timpuriu cu tot ce ne inconjoară și se referă la vrăsta noastră! — Pentru aceste motive și pentru alte multe considerante, pe care le vom atinge în treacă în micul și restrânsul nostru studiu, venim astăzi prin arena publicității a aduce omagiul nostru sexului frumos, făcând câte-va priviri retrospective asupra bunătății și malițioșității sale. Dacă n'am fi fost crescuți de o femeie, asemănându-se prea mult cu tânăra fată despre care v'am vorbit în exemplul nostru, ci am fi fost crescuți de acel educator taciturn și posac, astăzi-zi poate n'am fi avut curajul a ne prezenta în această arenă de luptă, unde cu toții luptăm pentru răspândirea ideilor *binelui, frumosului și adevărului*. Iată pentru ce aducem omagiul nostru sexului frumos. Da, iubite cititoare, dacă voi vorbiați mai puțin, noi am fi cugetat puțin; am fi cugetat cu multă greutate; am fi cugetat, dar poate prea târziu!

De la începutul lumii și până astăzi, iubiți cititori, femeia a încercat multe și variate schimbări în soarta ei, în nuanțele de omagii ce ea are dreptul să aștepte de la noi, într'un cuvânt în tot ce privește starea ei socială de astăzi. Dar până să ajungă în astă condițiune, în care o găsim noi astăzi, prin câte faze n'a trebuit să treacă ea oare! Ar fi destul să vă amintim epoca lui Solomon regele Evreilor, unul din cei d'întîi și din cei mai mari de tractori ai unui sex, pe care el adora, dar pe care îl plăcea să-l corumpă.

Tot așa este epoca lui Carol al III-lea în Anglia unde corupțiunea Curții regale era atât de mare, încât bărbații nu întăzării a depreda un sex, cărora le plăcuse a-l demoraliza! Am putea cita chiar autori, ca comitele Rochester, Pope, Swift, Young și o mie alții prea obscuri pentru a fi citați, care au excelat prin sarcasmele lor către sexul frumos, crezând că-l va corige. Dar se știe prin experiență că cine-va nu se poate corige fiind lovit în amorul său propriu, și că-l poți dirige către bine prin o laudă îndemănatică, decât să-l îndepărtezi de la rău prin invective. Femeia nu este oare și ea dotată cu rațiune, spirit, curaj, devotament, cu o paciență infatigabilă, toate însușiri pe care le găsim și în noi înși-ne? Omul pare de la natură incredunțat în grijirilor ei eterne; și leagănușul său

e protejat numai de ea. Așa dar cine sunt aceste ființe atât de expuse, și care de multe ori sunt oprimate nu numai de noi, ci chiar și de legi: sunt ființe ale căror sin ne poartă și ne nutresc, ființe ale căror mâini ne dirigează cel d'întîi pași, ființe a căror voce duioasă ne învăță a gângăvi cele d'întîi cuvinte, ființe care ne șterg cele d'întîi lacrimi și cărora le datorim cele d'întîi plăceri ale noastre! Aceste ființe neprețuite sunt femeile sau mai bine zicând *femeia*, adică *mamă, soră, fiică*. Gradul ei de importanță, iubite cititor, este asemenea cu al nostru în contractul care ne leagă cu el (fie ca mamă, soție, or fiică), dar cu o condițiune ca și ea să se bucure de același grad de instracțiune.

Se vedem acum și diferitele aprecieri ale diversilor autori;

Cel vechi, zice Thomassy, considera pe femeie ca *isvorul tuturor rețorilor ce sunt pe pământ*, iar *Hesiod* într'un uvraj al său zice: "Ah! dacă muritorii ar putea să fie reprodusi printr'un al mijloc și dacă n'ar mai fi rasa femeiască, atunci oamenii ar fi izboviți de toate relele!". Ideia eronată și de o mie de ori condamnată după noi. Cum? Femeia care este celula germinatrice a familiei, a societății și chiar a omnității întregi, să fie ea atât de ultragiată și de deconșiderată! Nefericiții de ei! Se vede că în relațiile lor sociale cu acest sex, densul au fost todeauna orbiți de vr'o pasiune, ca să nu zicem mai mult!

(Va urma).

F. D. Strabo.

CRIME — DELICTE — ACCIDENTE

București

Alaltăieri noapte s'a găsit în dosul viei Velicu Nedelea, din suburbia Ghencea, alături cu șinele drumului de fer, un sergent al acelor comune, anume Ion Marinescu, foarte grav rănit la cap și la figură. El era într'o stare deplorabilă: nu putea să vorbească nici să înțeleagă întrebările ce i se făceau.

Nonorociv a fost transportat imediat la spitalul Mavrogheni și o anchetă s'a deschis spre a se constata dacă este vorba de crimă sau de vre-un accident.

Pe la ora 1 altăieri noapte, în via d-lui Velicu Dogariciu, din dealul Filaret (palatul Văcărești) a ars crama viei precum și o odăită mică în care locuia iarna vierul ce păzea uneltele și aracii trebuincioși viei. În mai puțin de 3 sferturi de oră, totul se redusese la cenușe.

Jud. Ilfov

Un călugăr anume Ascenție Sofronie Ploesteanu, din mănăstirea Cernica, a fost victima unui furt îndrăzneț din partea unor țigani pe soseaua Pantilimon, luându-i un desag de țară în care avea mai multe obiecte și punca cu bani.

Intorcându-se înapoi însoțit de mai mulți vătășei ai comunei Pantilimon, țiganii dispărură cu corturi cu tot.

Doi căpitani din un regiment de dorobanți, au fost atacați alaltăieri noapte de către niște hoți pe soseaua Ploestii, când veneau spre București. Unuia i s'a luat o geantă în care avea 400 lei, ear celuilalt i s'a spart capul cu un ciomag. Vizitiul este și el bătut. Hoții s'au făcut nevăzuți.

MAINOU

D. Piersiceanu, prefectul Meedintilor, se află în Capitală, pentru trebuințe d'ale serviciului.

Desveluirii statuei lui Ovidiu i se va da caracterul unei serbători academice. Serbătorea totuși va fi mult favorizată prin prezența lumii care face stagiunea de mare la Kiustenge.

O companie de mai multe persoane a făcut sub conducerea d-lui căpitan Piță, cunoscutul vânător, o frumoasă excursiune de la Câmpulung prin munți la Ialomicioara, Sinaia, Predeal, Brașov, Tușnad, de unde are de gând a se întoarce iar la Câmpulung.

D. revizor școlar Lupu Antonescu ține conferințele cu învățătorii județului Ilfov într'o sală a Universității.

Din Viena se scrie că poliția de acolo caută pe d. Urdăreanu, prezidentul tribunalului comercial din Craiova, care a plecat la 8 August st. n. din hotelul în care se instalase, fără a da nimenui de veste, și nu s'a mai întors.

Zilele acestea s'au inaugurat în jud. Constanța (plasa Hârșova) patru

nou localuri de școală rurală, și s'a format și un sat (Pantilimon) pe ruinele satului cerchezesc Ceatal Orman.

Câte-va foi din Capitală au primit Sâmbătă de la d. senator Gherghel această telegramă:

Apelez la sentimentele d-v. umanitare, rugând publicarea următoarelor relative la omorurile și maltrătarile sătenilor de pe moșia Pomârta, jud. Dorohoiu, săvârșite de arendașul evreu Mochi Fischer, despre care am depeșat guvernului.

La 29 Iulie, am fost cu prefectul Cortazzi și procurorul Petrovan la ancheta ce făcea la Pomârta, una din multele moșii arendate evreului Fischer.

Aici s'au găsit mai mulți săteni bătuți de arendaș, fără ca, de frică, să fi reclamat; zilele trecute Gheorghe Țibulea și Ioan Dochilă Bizuc au fost ridicați din domiciliile lor de slugile arendașului și țăriți la curte, pentru motivul că nu eșise la mășină, pe când ei nici nu aveau datorie.

Fischer aștepta în cancelarie și, cum îl vede, pâlmește pe Gheorghe Țibulea, apoi dă mai multe lovituri peste cap lui Bizuc. Acesta, fiind bolnav, cade jos unde este iarăși lovit și călcat în picioare. Bizuc târându-se a casă a murit peste 8 zile, lăsând soție și copii în mizerie.

Prefectul a arătat cazul guvernului. Procurorul, constatând faptul, a cerut procurorului general trimiterea a trei doctori. Ceea ce mă face să mă adresez d-v. este că Fischer deși nu pentru prima oară comite astfel de atrocități, dar până acum a putut isbuti a face toate neșugama, și dacă presa nu va divulga neșugamurile lui, va scăpa și acum nepedegisit. Detaliuri prin poștă.

Protecția germană ce s'a acordat până acum în mod precariu protegiților înscrși în matricula consulară sub denumirea „supuși de facto“ le va mai fi conferită numai până la 31 Decembre. La 1 Ianuarie 1888, ei vor fi șterși din această matriculă

Cu trenul de plăcere a plecat lume puțină ieri. Bilete cu plată n'au fost decât pentru cl. III.

D-nii generali Berendei și Fălcoianu au plecat ieri spre Pitești. Seara, d. Fălcoianu s'a întors.

D. Aurelian, ministrul lucrărilor publice, a plecat ieri dimineață spre Ploestii.

Societatea de medici și naturaliști din Iași trimite pe președintele ei, colonel dr. Otremba, și pe primul ei secretar dr. S. Conya, ca să o reprezinte în congresul internațional de igienă ce se întrunește în luna viitoare la Viena.

Trenul accelerat care a plecat Sâmbătă seara spre Predeal era de o lungime extraordinară. Se încărcase atâta lume pentru Sinaia, că plecarea fu întârziată cu 10 minute.

Ieri au ars în Rîmnicu-Vâlcei trei case, un pățul, câte-va magazii de lemne și un grajd. Pagubele se urcă la 20,000 lei.

Teatrul Național din Iași va fi dăruit, și în locul lui Statul va clădi Universitatea.

Trenul de persoane care venea a-seară de la Verciorova a sosit în București cu o întârziere de aproape două ceasuri.

O bandă de hoți a fost adusă a-seară cu trenu de Pitești și transportată la Văcărești. Banda era escortată de 20 jandarmi.

Boalele de piept au avut în săptămâna 26 Iulie—1 August un contingent mic de morți în București, ceea ce a făcut ca populația Capitalei să se sporească în aceste șase zile cu 18 indivizi.

În schimb însă boalele de stomach, alimentare de întrebuințarea poameilor necoapte, au avut 28 de victime. Printre alte boale e de notat angina difterică cu 4 victime, febrele tifoide cu 5 și meningita cu 4.

Ieri a fost mai cald în București decât în toate părțile țării (34°C la umbră).

Se bănuște că și viile de la Cotnari ar fi atinse de filoxeră.

De la Roman vine vestea că țergu ce se va ținea acolo în luna această nu prea promite lucruri mari. Ca toată buna calitate a grăului, care atinge greutatea de 64 livre, până acum nu se ofere pe chila decât 56—57 de lei.

Iluminatul orașului Focșani s'a adjuceat, pe termen de 3 ani și cu preț de 50 lei anual de fie-care lampă, asupra d-lui Haimsohn. Acest preț este cu 87 bani de fie-care lampă mai jos de cum s'a ținut până acum de fostul antreprenor.

ARTE—TEATRE

* Grădina Dacia. — Măine, Marți 4 August, noua trupă romană sub direcțiunea d-lui A. L. Bobescu va reprezenta piesa *Doi morți vii*, vodevil în 3 acte de d. V. Alexandri. — Începutul la 9 ore.

* Grădina Liedertafel (Stavri). Luni 3 August, trupa franceză sub direcțiunea d-lui Claudius; se va reprezenta piesa *Le Petit Duc*, operă-comică în trei acte. D-șoara Guyot va apare în rolul *duc de Parthenay*. — Începutul la 9 ore precis.

BIBLIOGRAFIE

A apărut cursul complet de geografie aprobat, pentru clasele II, III și IV secundare de G. T. Buzoianu:

Europa, III ediție 3 lei
Pământul, III ed. 2.50
România și țările vecine 4 lei.

Atlasul corespunzător va fi gata negreșit la finele lui August.
Depozitul general: Socok, București; Frații Șaraga, Iași; Vasiliu, Bărlad; Tipog. Samița, Craiova.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la toate librăriile:
NOUL CODICE JUDICIAR pe preț de 2 lei și al său Supplement care coprinde mai multe legiuri pe preț de 1 lei, oșebit Legea recurtării și noul Codice de legi, de A. P. Ciocanelu.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Frații Șaraga din Iași:

CERCETĂRI LITERARE

scrise de d. Aron Densușianu.

! MARE SUCCES!

S'a pus sub presă și va apare în curând interesantul roman

NOTRE DAME DIN PARIS

DE VICTOR HUGO

Uvrugiul va fi în două volume, tipărite pe hârtie de lux.

VIN NEGRU

de Oravița și Golu-Drancea

Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri.—15 fr. vadră și

ALB DE DRAGAȘANI

din recolta anului 1888.—15 fr. vadră la

PAUN POPESCU & C^{omp}.
18, STRADA LIPSCANI, 18.

CASA DE SCHIMB

C. STERIU & C^{omp}.

No. 19, STRADA LIPSCANI, No. 19.

Pe ziua de 1/10 (Iulie) ora 10, 1887.

	Cump.	Vend.
50% Imprumutul Comunal 1883	77 1/2	77 1/2
50% " " " " 1884	—	—
50% Scrisuri Funciare urbane.	87	87 1/2
60% " " " " " "	94 1/2	95 1/2
70% " " " " " "	103 1/2	108 1/2
50% " " " " " " Rural	89 1/2	89 1/2
70% " " " " " " " "	104 1/2	105 1/2
50% Rentă română perpetuă.	91 1/2	92
50% " " " " " " " " amortisabilă.	94 1/2	95 1/2
60% Oblig. de Stat conv. Rurale.	88	89 1/2
60% " " " " " " " " Căile ferate Rom	—	—
70% Imprumutul Stern 1864	—	—
80% " " " " " " " " Oppenheim 1866	77 1/2	78 1/2
50% Scris. fonc. Urbane de Iași	—	—
60% Imprum. Com. de Iași Asphalt	—	—
Oblig. Casel Pension. (nom. 300)	214	218
Impr. cu prime orașul București.	33	36
Acțiuni Construcțiun.	100	103
" " " " " " " " Națională	—	—
" " " " " " " " Dacia-România	280	285
" " " " " " " " Banca Națională	1000	1012
" " " " " " " " Banca României	—	—
" " " " " " " " Fabrica de Hârtie.	—	—
Fiorini Valuta Austriacă.	2.02	2.04
Mărci Germane	1.25	1.26
Bilete Francese	100	101
" " " " " " " " Englese	25	25 1/2
Ruble Rușești	2.20	2.25
Aur contra Argint	14 1/2	15
Napoleon contra aur.	20.12	20.16
NB Cursul de mai sus este în monedă de aur scoțit după cursul fiscalul.	—	—

Adresa pentru telegrame: STERIU.

